

ποῦται ἐν Γόρτυνι, ὡς οὐδὲ ἄνευ Ζαήμου καὶ Χαραλάμπους οἱ Πετ-
μεζαῖοι ἐν Καλαθρύτοις, ὡς οὐδὲ ἄνευ Μαυρομιχάλου οἱ Τρουπάκαι,
Καπετανάκαι καὶ τοσοῦτοι ἄλλοι ἐν Λακωνίᾳ; Ἐξ ἑναντίας ἀληθε-
στάτην θεωροῦμεν τὴν γενναίαν ἀπάντησιν, ἣν δὲ Κανέλλος Δεληγιάν-
νης ἔκαμε πρὸς τὸν παρατηρήσαντα αὐτῷ τὴν μαύρην τύχην τοῦ ἐν
Τριπόλει ὑπάρχοντος Θεοδώρου Δεληγιάννου, κινουμένης τῆς Γόρτυ-
νος: «Δέρ μὲ μέλει διὰ τὸν ἀδελφόν μου· ἡ πατρὶς τὰ σωθῆ.»
Τόσῳ δὲ μᾶλλον βεβαιοῦται ἡ τοιαύτη ἀπάντησις, ὅσῳ προσεκάλεσσαν
τὸν Κολοκοτρώνην οἱ Δεληγιάνναι ἐν ὦρᾳ, καθ' ἣν ὑπῆρχον δὲ μὲν πρε-
σβύτερος ἀδελφὸς αὐτῶν Θεόδωρος ἐν τῇ Τριπόλει, δὲ δευτερό-
τοκος Ἀναγνώστης, ὡς εἰς τῶν ἀντιπροσώπων (βεκλιδῶν τοῦ Μο-
ρέως) ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀμφότερα θύματα ἀναπόφευκτα ὑπὸ¹
τοὺς δυνχας ἔξουσίας θηριώδους. Ἡν δὲ διαστάμενος δὲλων τῶν
ἐνεργειῶν τούτων Κανέλλος Δεληγιάννης στρατιωτικοῦ μᾶλλον χα-
ρακτῆρος, ἀνὴρ δὲ πατριωτικῶν δὲλων αἰσθημάτων, πνεύματος πολ-
λοῦ, γενναιότητος πρὸς θυσίας μεγάλης καὶ δραστηρίτητος πλείστης.

Τῇ 21 καὶ 22 μαρτίου οἱ Δεληγιάνναι ἀπ' εὑθείας καὶ διὰ τῶν
Πλαπουτῶν (α) ἐπανέστησαν τὴν δρεινὴν χώραν τῆς ἐπαρχίας, καὶ
ἀμέσως οὗτοι μὲν μετὰ τῶν ἐνόπλων τῆς Περιφερίας ἐν τῷ χωρίῳ
‘Ρένει, ἔκεινοι δὲ μετὰ τῶν τῆς Ἡλιοδώρας (Λιοδώρας) ἐν τῷ πλη-
σίον τούτου κειμένῳ Βέτσι ἐστρατοπεύθευταιν. Τῶν δύο αὐτῶν θέ-
σεων ἡ κατάληψις ἀπέβλεπε τὴν ἀντίκρουσιν κατὰ πάσης ἐπὶ τῆς
Γόρτυνος ἐπιδρομῆς τῶν γειτνίων καὶ ἐπιφρέων Λαλαίων. Οἱ δλέ-
γοι ἐν τοῖς χωρίοις ἔκεινοις διεσπαρμένοι Δαλαϊοί ἢ ὡς ἀγροφύλα-
κες, ἢ ὡς δεκατευταὶ, κατέφυγον εἰς τὸ Λάλα. Ἐν δὲ τῇ κωμοπό-
λει Παρωρείᾳ (Λαγκαδίοις) δὲ Κανέλλος Δεληγιάννης ὑπεχρέωσε τοὺς
κατοίκους Τούρκους, ὑπὲρ τὰς τεσσαράκοντα ὄντας οἰκογενείας, ἵνα
παραδώσωσι τὰ δπλα καὶ διαμείνωσιν ἥσυχοι. Κατὰ δὲ τὰ ‘Επτά
Ψωμιά, ἢ Βλάχικα, δὲ Κωνσταντίνος Ράσος καὶ δὲ Γεώργιος Δρίτσας
ἐκ τοῦ Γαρζενίκου ἐφόνευσαν τῇ 23 μαρτίου δύο Τούρκους σιπαχί-
δας. Τέλος δὲ τῇ 25 κατέβησαν οἱ Ζυγοβίστινοι ὑπὸ τὸν Θεοδόσιον
Καρδαρᾶν, οἱ Στεμνιτσιώται καὶ Διμιτσανίται ὑπὸ τὸν Κωνσταν-
τίνον Ἀλεξανδρόπουλον καὶ ἄλλοι, ἵνα συλλάβωσι τοὺς ἐν τῇ πό-
λει Τούρκους, εὐαρίθμους ὄντας οἰκογενείας καὶ δπλα· ἔκεινοι δμως
προλαβόντες ἀνέβησαν εἰς τὸ παλαίον, ἀλλὰ λίαν δυχρᾶς θέσεως,
φρούριον, ὅπου καὶ ἐπολιορκήθησαν, δλίγας τὰς τροφὰς ἔχοντες.